

La mirada

Toni Vall

tvallka@hotmail.com

Sobre 'Cheers'

Cheers mai va comptar-se entre les meves sèries de capçalera. La mirava a vegades i em feia certa gràcia, però no li vaig trobar suficient càrrega addictiva per quedar-m'hi enganxat. Els anuncis promocionals d'aquest *remake* a l'espanyola que va estrenar-se diumenge a la nit a Tele 5 ja feien preveure que la distinció i l'excel·lència no en serien ingredients destacats. Què m'esperava, jo? Doncs uns mínims. M'esperava que la factura tècnica (la planificació, el muntatge, l'aparença visual) fos impecable, que el guió estigués mitjanament ben treballat i que els actors –tots força ben dotats per a la comèdia– demostrassin certa inspiració. El director de la sèrie és Manuel Gómez Pereira, responsable de bones pel·lícules, com *Boca a boca*, *El amor perjudica seriamente la salud* i *El juego del ahorcado*. En resum, no és que

La sèrie està mal muntada i no té cap aproximació de ritme

m'esperés gran cosa, però pensava que el llindar de la indigència intel·lectual seria superat amb escreix. I no. Em resulta impossible entendre que algú s'atreveixi a presentar-se en societat amb un guió tant precari com aquest. Si una comèdia televisiva no està ben escrita, naufraga des del minut 1. Però és que, a més a més, està mal muntada, no té cap aproximació de ritme, els gags estan mal pensats i mal executats, les escenes s'allarguen sense sentit i els actors no tenen cap *timing*, no saben què estan fent, ningú els ha explicat de què va allò. L'audiència del primer capítol va ser d'un 15%. No està malament però temo que sigui poc per una estrena amb tanta publicitat. No li augurem un futur gaire prometedor.